

Ismerős őszi tájon

Thurzó Lajos

*Ismerős őszi táj, csupa dísz,
Már aranyló lombozat.
Földek hátán örök tűz
Folyton ég és nem lohad.*

*Kéklő füsttel tanya int,
A fák fényben fürdenek,
Báránnyelők az égen
Mint a gyapjak csüngenek.*

*Puha csendet csillámló
Paták zaja felveri:
Út porában négy kerék
Úzi egymást, kergeti.*

*Fut a kerge négy kerék,
Egymást sose éri el,
Ősi törvény rendje ez
Örök kergetősdível.*

*Lenge ágon ring veréb.
Gólya lép fölött evez,
Őszi égből enyhe kék
Langy derűvel permetez.*

*Réten harmatcsepp ragyog:
Milliónyi kis tükör,
Őszi ékszer barna táj,
Barnán benne tündököl.*

Új parasztok nagy hite
Ósi rögben fellobog,
A tündöklő ég alatt
Elhúznak vig traktorok.

Remény hull a vas alá,
S felhízik dús tengerin,
Termékenyül a magány
Szövetkezet földjein.

Lihegő föld, békanyál,
Szőlőszemben hús borok,
Elköszönő őszi táj,
Szívem benne él, dobog.

Lobog mint a pántlika
Rigófütyty egy jegenyén.
Hímes, ízes drága táj,
Csupa fütyty vagy, csupa fény...!

Tisztáson

Thurzó Lajos

Tarka madár ezüst hangján,
Napba lendül úgy pityeg rám
Kék ég szellős kis darabján.

Nyárfán kúszik szemem kékje
Majd fel onnan tiszta égre;
Felhők szállnak ott fehérbe.

Fény a földön, fény az ormon:
Bogár-szemek színaranyból
Rámcsiholnak sűrű lombból.

Furcsa vágy úz s fellobogva
Belenézek lombozatba,
Lombok titkát bontogatva.

Ág megcsörren finom jajjal.
Ott valami furcsa zaj van;
Fény motoszkál sűrű gallyban.

Addig pergett, forgott, játszva,
Míg fennakadt görcsös ágra,
Egy nyalábnyi napsugárka.

Nevet az erdő lombja,
„Mert rossz voltál csünghetsz fogva
Csüngve-csengő kis bolondja...”

*Kis térség füvei nagyok.
Nap hajol rá, nevet s ragyog,
Széles száján arany csorog.*

*Sűrű erdőt elkerültem,
Szellős szívvel lelkesültem
Kis tisztásra ide ültem.*

*Nap ide süt, fű itt sarjad;
Itt friss a fény, szűz a harmat:
Élet csak tisztáson hajthat...*

*Kéklő ormok, harkály zöreje,
Fehér felhők, nap oly közel,
Szellős térség, ölelj, ölelj...!*

Hangulat estefelé

Thurzó Lajos

*Fák levelén, arany szalmán
Hús szél suhan finom nessel.
Szívemre hullt szép hangulat
Meggfogott és nem ereszt el.*

*Könnyű bilincs csörren rajtam,
Szabad vagyok — láncra verten,
Aranyával nap hinti be
Szemem, szám és szívem, lelkem.*

*Rámnevetnek sok bokorból,
Bab, borsó, meg krumpoli, lencse.
Fonál nyúlik mint napsugár
Végén pók csüng: jó szerencse.*

*Feszülő, kék égi tájon
Gólya libeg lomha körrel,
Remegő, kék bokor alján
Libánk motoz piros csőrrel.*

*Eső esett. Fa levelén
Nap sugara meg-megcsillan.
Hulló csöndben, fürgén, puhán
Fecskék acél teste illan.*

*Föl az égre bár szállhatnék
Sok csodától lelkesülve,
Csókot dobnék e világra
Felhő csipkés szélén ülve.*

*Zengő kedvvel rádabolnék
Kéklő égi ablakokra,
S vidám szívvel ráköszönnék
A kifeszítő csillagokra.*